

Aj ja som Ťa zradil, Pane!

Pane Ježiši Kriste!

V dnešný deň znova kľáčim pod Tvojím krížom. A v tejto chvíli sa chcem úprimne pozrieť do hĺbky svojho srdca, do svojej duše a do dní, ktoré prežívam. Chcem sa pozrieť na moje vzťahy s ľuďmi okolo mňa a uvedomiť si, čo všetko je vo mne pekné a krásne a čo všetko môžem nazvať svojou vlastnou zradou Teba, môj Pane.

Pane Ježiši, keď si povedal svojim apoštolom: „jeden z vás ma zradí“, úprimne chcem vyznať, že neviem, či by som mal odvahu spýtať sa Ťa: som to ja azda ja, Pane? Ved' predsa veľmi dobre viem, koľko je vo mne samotnom myšlienok, citov, slov, malých a nepodstatných, ale aj veľkých a ťažkých skutkov, v ktorých cítim, že Ťa zrádzam. Zrádzam Teba, Tvoju lásku. Zrádzam pekné vzťahy s druhými ľuďmi, často s tými najbližšími, s ktorými žijem a zrádzam aj seba samého.

Nemohol by som, Pane Ježiši, povedať, že neviem, čo to znamená zradiť Tvoju lásku, či lásku druhých. Nemôžem povedať, že by som sa cítil dobre, ak ti mám vyznať, že práve ja som ten, ktorý Ťa zradza v malom a veľkom meradle.

A predsa, Pane Ježiši, dnes chcem toto všetko úprimne vyznať pod Tvojím krížom. Ved' kam inam môžem ísť so svojimi malými či veľkým životnými zradami? Ako by som ich chcel riešiť? Azda tak, že sa k nim nepriznám? Alebo si budem pyšne nahovárať, že mňa sa zrada netýka? Východiskom je prísť k Tebe, veriť Ti, že Tvoja láska je mocnejšia ako každá moja zrada. Veriť, že nalomenú trstinu nedolomíš a hasnúci knôt neuhasíš. Veriť, že nech by bola moja zrada akákoľvek, vždy môžem prísť k Tebe. Prísť s dôverou, že ma neodmietneš, že vždy sa ku mne priznáš, že z Tvojej tváre budem môcť znovu a znovu čítať len to jediné: Milujem Ťa!

Odpusť mi, Pane Ježiši! Odpusť mi každú zradu, všetky moje zrady. Odpusť mi, moju malú vieru, nádej a lásku. Odpusť mi, že neraz neviem, nedokážem a nechcem odpustiť sám sebe. Odpusť mi, že zabúdam na tvoju lásku a neviem odpúšťať druhým. Odpusť mi, že si neprichádzam po odpustenie k Tebe a tak málo verím, že práve Tvoje odpustenie je pre mňa samého prameňom väčšej lásky. Ty si totiž povedal: „komu je viacej odpustené, ten bude väčšmi milovať.“ Ty sám nás učíš byť aj pre druhých prameňom väčšej lásky tým, že si navzájom odpúšťame a žijeme v Tvojom pokoji.

Pane Ježiši, ďakujem pod Tvojím krížom za dar Tvojho odpustenia. Ďakujem Ti za poznanie, že keby som sa dopustil akejkolvek zrady na vlastnom živote, nikdy si nemusím zúfať a byť v beznádeji.

Daj, Pane Ježiši, nech mi mocne v duši i v srdci znie a vždy sa ozýva, že mám vždy ku komu ísť, že vždy môžem a smiem prísť k Tebe, i vtedy, keby som zradil Teba alebo kohokoľvek iného. Svojím odpustením neprestaneš zapalovať vo mne oheň väčšej, pravdivejšej lásky.

Dobrý Pane Ježiši, nedopusť, aby v mojom vnútri, v mojom srdci sa kdesi stratilo toto vnímanie, viera a nádej. Naopak, nech cítim, nech prežijem, nech skúsím, a deň čo deň mám príležitosť prichádzať k Tebe, nech viem, že viera je naše skutočné víťazstvo a že ňou dosahujeme život...

(mierne upravené podľa: Jozef Šuppa, SJ: Pod krížom – meditácie, s. 34 – 37)